

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8,— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

ADVERTENTIES: PER VAK f 8,— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a

UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
22STE JAARGANG 6 MEI 1950 4 BLZ. No. 22

HOOFDREDACTEUR: N. GROENHART. GRIFFIER: R. L. BOSCH.

REDACTEUREN: H. G. SENF — G. H. HOFSTEDE — D. VAN WOERKOM

VARSIETY — NUMMER

De grote dag is bijna daar!
Met een gevoel van vreugde dat zelfs met een ball-point niet te beschrijven valt, richten wij ons tot U.
Gij allen, lawaaischoppers, druktemakers, vandalen, dronkelappen, luiwammessen en feestneuzen: tel uw geld, want Zondag gaat het gebeuren.
Eén dag feestvieren op kosten van de Utrechtse politie. Extra treinen, extra bussen, op de terugweg langs de bollenvelden naar Delft!!
Speciaal daartoe ingerichte vaartuigen vervoeren U, brullend en joelend, naar het lol-terrein. Terugbezorging van alles wat er nog van U over is, ten volle gegarandeerd. Ter eventueele identificatie bieden wij U deze Spiegel aan:

Aan alle betrokken ambtenaren van politie, brandweer, spoorwegen en rijks-waterstaat:

Drager dezes is au fond een aardige jongen.

Hij kan alleen niet tegen drank, drukte en dure dames.

S.v.p. terug naar Delft. Dank U!

Wij zien U, van deze Spiegel voorzien, met een gerust hart vertrekken.

*

Gij, roeiers, middelpunt van dit festijn, U heeft niet veel woorden van node.

Wij wensen U sterkte en succes, en hopen met U op de krans, die steeds maar niet mooi genoeg was om naar Delft te gaan.

*

Het is voor ons geen geheim, dat vele Corpsleden „Libelle” lezen. Dat is jammer, maar niet erg. Bepaald verontrustend is de zekerheid dat „de Spiegel” door honderden zusjes, nichtjes en vriendinnetjes gespeld wordt.

Op het „Lentenummer” zal „strikt persoonlijk” staan.

Welnu, dames, altemaal, die tot hier gekomen zijt, luistert goed:

De Varsity is alléén voor Bertha en voor ons. Het is óns roeifeest en er is geen vent die zich Zondag voor U interesseert al heeft U de mooiste lenterobe aan van héél 't Gooi. Wij willen het op alle andere dagen weer goed maken, zolang en zoveel U maar wilt. Maar Zondag blijft U dan gezellig thuis hè?

De uitslagen kunt U horen om half vijf over beide zenders.

VERY INTERESTING INDEED.

We were sitting in the lounge of the restaurant "The Phenix".

Time passed slowly, only a few foreigners came in, covered with camera's and moustaches. They all looked at the ceiling, covered with the most fantastic paintings.

Suddenly a small, stout man walked in and immediately we knew it had to be Mr. R. for he came up to us with a broad smile on his dummy face.

We sat down and drank coffee.

"Mr. R how do you like the dutch windmills?"

"Well I must say I much enjoyed your beautiful country, especially the bulbflowers".

"Do you like travelling by plane?"

"I suppose you have got somewhat strange ideas about my way of travelling. I use to go by train incidentally, for instance next Sunday when I intend to take the train. However I've been informed recently, that your trains can be stopped and ranged on a far-off station.

Such cases, curiously enough, are likely to happen in the beginning of May; passengers seem to proceed by other means of transport.

A strange service indeed sir and if you allow me to say so: a damned nuisance!" "Mr. R. what struck you most of all things you saw in Holland."

"That's difficult to say but there are two things here which aroused my most vivid interest. To begin with: the "Paradise

Bar", a most extraordinary pub where I enjoyed myself enormously. But as a matter of fact I cannot give you any details about the sort of amusement; your readers shall have to find out that all by themselves".

"Next thing Sir?"

"Well, I think your grand flower wreathes *) are rather terrific! As they are appearing in booming quantities and proportions, your country must be consisting mainly of florists, funerals and champions".

"How long do you intend to stay in Holland?"

"When your paper reappears I shall be on my way home."

"Mr. R. we are very much obliged to you for your extreme kindness to allow us a most interesting interview".

And off he went; a taxi stood waiting.

Some time afterwards we discovered to have interviewed a fellow-countryman who by his fluent english had deceived us.

He turned out to be a rather wellknown student in rowing-circles and might have given a lot of inside-information about the teams and their respective Varsity-chances.

Although we tremendously regret to have missed this chance to supply our dear readers with first hand rowing information from such a valuable personality, we hope this interview can be considered of equal importance as the one we needed so much.

L.B.

N.G.

*) Bloemenkransen (Red.).

SIMAVI

GIRO 128487

RUITERUITERACADEMIALE.

Van alle hoge personagieën waarmee het Caroussel Bestuur zich in het programma had doen omgeven, waren slechts de opperstalmeester en de perscommissaris komen opdagen. Ondanks dit gebrek aan vertoon was het een dag welke in de hippische wereld geslaagd genoemd zou worden. Vele tevreden paarden stapten 's avonds moegedraafd in de vee-wagens. Het is niet helemaal duidelijk geworden waarom die paarden zo snel weg moesten. Hoe dit ook zijn moge, het Bestuur gaf de prijzen nu aan de berijders, naar onze mening onverdienstelijke gerokte heren, die de dag zittend hadden doorgebracht.

Onze prijs gaat uit naar de jury en naar mej, de Ridder. Voor hun enthousiasme, hun zwoegen en hun eindeloos geduld.

Toen men op Societeit Phoenix van louter paardenpret de lieve diertjes al helemaal had vergeten, zijn wij maar opgestapt en per fiets stalwaarts getrokken.

We kwamen op het goede moment, het feest was in volle gang. Tortelduifje en Flying Fool waren net zo dronken als hun berijders op de Societeit.

Koolmeesje amuseerde zich al even hard als zijn Hooggeleerde ruiter. Alleen Sneeuwkllokje was nog steeds niet over zijn schrik heen. Heus, mijnheer, het was helemaal niet mijn bedoeling om Stikker nu wéér in het gips te helpen bezwoer het dier ons, maar dan moet-ie ook niet zo l.....g (paarden uitdrukking) doen om persé over die plank te willen. Tenslotte was er ruimte genoeg aan beide kanten om er langs te gaan. Wij vonden dat eigenlijk ook wel en hebben Sneeuwkllokje een extra klap op de achterhand geschonken. Grote hilariteit ontstond er toen wij naar Staalpaard en Pothengst vroegen, die we toch als stralende winnaars bovenop de feestberg hadden verwacht. Wij zijn niet van dat soort dat interacademiales winnen, mijnheer, zei Flying Fool met een dikke tong. Wij zijn maar gewoon jongens van de meeneesje. Bij ons gaat dat allemaal veel spontaner. Wij springen als we zin hebben, en niet omdat er nu toevallig een zusje naast de hindernis staat om de sprong te filmen. Wij zijn — dat mag U gerust in Uw krant schrijven — tegen specialisatie in ons vak. Vandaag een groentenkar trekken,

morgen met mijnheer Craandijk langs het Binnenwatersloot, overmorgen met E.C.A.-Amerikanen langs het strand in Noordwijk. Als je het ver wil brengen in 't paardenvak, moet je van alle markten thuis zijn.

Op dat moment vroeg Lady Capricorn of we nog wat wilden drinken en dat was het begin van een allercharmantst uurtje. Nog nooit hoorden we zulke leuke paardenmoppen uit de mond van een Lady.

Teruggekeerd op de Societeit hebben we getracht enkele paardenmoppen aan het Caroussel-bestuur over te brengen. Maar die zaten net naar een film te kijken. Oók over een Lady, maar een héél andere. Helemaal geen aandacht meer voor ons, óf voor paarden. Gut-gut wat was het benauwd in de achterzaal.

Daarom hebben we maar niet meer naar de volledige uitslagen gevraagd. Die kunt U in alle dagbladen lezen.

N.G.

Mijnheer de Hoofd-redacteur,

Mag ik, voordat U Uw opgekropte woede verder in het indonesisch over de hoofden van Uw niet-lezers uit gaat storten, een ogenblik het woord richten tot een bepaalde klasse onder hen, de klasse der tersluiksen? U hebt het natuurlijk ook gemerkt, M. de H., deze mensen voelen reeds nattigheid, sinds Uw vorige nummer en ik wil ze treffen voordat zij door U geheel in hun schulp zitten.

Omdat geen mens zichzelf, laat staan mij, zou durven erkennen tot deze onpopulaire klasse te behoren en dus een aanval in het algemeen, niets zou opleveren, wens ik mij te richten tot het jaar, waarin deze klasse de meeste vertegenwoordigers telt, *het tweede jaar* en, als klassevertegenwoordiger uit dat jaar wens ik dan te kiezen de heer Maas Geesteranus.

U vraagt zich wellicht af, waarom ik niet de heer Von Ziegenweidt, de heer Van der Let, de heer Mohr of nog een ander heb uitverkoren. Geheel willekeurig is deze keuze toch niet, let U eens op de rijkdom aan merkwaardige begrippen die er verborgen liggen in de naam van degene, die ik als representant van zijn soort bij dezen toch nog wil aanspreken met

Mijnheer Maas Geesteranus,

U behoort tot de groep, die het Corps van achteren bedreigt, i.c. de garderobe onveilig maakt. U loopt rond door de zalen, — de enkele keren dat U tenminste rondloopt en niet in Uw hoekje zit —, met een gezicht alsof U er niets te zoeken hebt, maar in Uw zak zit een gestolen cigarettenaansteker.

Als men U onderzoekende vragen stelt, of U door opmerkingen laat voelen, dat men zich afvraagt, wat U doet op de Societeit, dan probeert U door met een verongelijkt gezicht over ethische waarden te gaan stotteren de aandacht van Uw lange vingers af te leiden, of U gaat opeens luidruchtig allerlei dingen bestellen bij Piet of Willem, want Uw categorie durft haar bestellingen natuurlijk niet bij Rinus te doen.

U bent zo'n figuur, waarvan iedereen denkt, — als hij U toevallig ziet, want wie denkt aan U als U er niet bent? — wat doet deze vent toch, wat voert die toch uit? — is hij aan zijn P₂ bezig? nee! — doet hij dan iets anders? 'k zou 't niet weten, zo zie je hem staan, je draait je om en... floep, — weg is ie weer.

Men mag U niet, omdat U niet tastbaar bent, U bent week. Intuïtief voelt men dat de sfeer is vertroebeld, als een der Uwen door de zalen glijdt. Wat aan geest wordt voortgebracht en alom wordt weerkaatst, kletst bij U neer, slap, want U bent rot. Men voelt dat, maar weet niet hoe en wat.

Maar ik weet het en ik zeg het U, U bent een dief! U hebt mijn hoed gestolen (beige, type „vijver”). Reeds meer dan een maand lang trots eer ik weer een wind zonder dit getrouwe hoofddeksel, omdat U, — laag individu —, deze op tersluikse wijze hebt ontvreemd. Ja, dat kunt U, terwijl ik ergens in de zalen vertoef, stiekum in de garderobe mijn hoed in een koffertje moffelen, om dan met Uw dichtgestreken smoel via het toilet weer de zalen te betreden. Ja, dat koffertje van U, waar al zoveel jassen en handschoenen en dassen mee zijn verdonkeremaand, als ik dat in handen krijg, dan doe ik er mee, wat ik met U alleen maar niet doe, omdat ik U verafschuw omdat ik U gewoon niet zien kan.

Ja, Mijnheer Maas Geesteranus, heel gewoon; begrijpt U? U brengt mij heel gewoon mijn hoed terug en verder niets. Ik ben niet gediend van slappe praatjes, ik wens Uw opgeblazen en half-leeggelopen geluid niet te horen.

U geeft mij mijn hoed terug (beige, type: „vijver”), meteen!, nog vóór de Varsity.

Voelt hoe ik mij heb opgewonden M. de H., en dat alleen maar om een hoed denken die sukkel. Net alsof het mij iets zou kunnen schelen als U mijn hoed tijdelijk in gebruik had genomen; we hadden er een spelletje trik-trac op gespeeld, nietwaar M. de H., met een biertje toe. Maar dat biertje kan altijd. Als U er voor voelt dan doen we dat vanavond nog, maar dan op de Varsity, en dan vergeten we even die hele quaestie van die hoed, die bij de heer Maas Geesteranus in een kast ligt, maar die desalniettemin het eigendom blijft van Uw vriend,

J. v. d. HOEVEN.

Het stoepje van den heer van Groningen gericht tegen den heer von Ziegenweidt in verband met het ontvreemden van een hoed (type: Borsalino) door de laatste, komt wegens overeenkomstige strekking te vervallen. Red.

'T STOEPJE

Delft, 29 April 1950.

Den Weledelgeboren Heer den Heer N. Groenhart, Hoofdredacteur van de Commissie tot redactie van het officieel orgaan van het Deltisch Studenten Corps.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Het is gewoon tragisch te zien dat zelfs U, mijnheer de H.R., niet verder gekomen bent dan het langzamerhand vertrouwde compromis tussen het plichtsbef van een Spiegelredactie, om min of meer geregeld een nummer te doen verschijnen en een praktisch bezwaar dat U dit, door een te gering aantal mededelingen van Besturen van Onderverenigingen, onmogelijk maakt; om van andere publicaties niet te spreken. Natuurlijk het is een fris idee van U de gebruikelijke opvulling te verstrekken in de vorm van de pagina's 66 en 71, maar helaas is die ene begrijpelijke dm³ een zo gering aanknopingspunt om de Ajammu-puzzle op te lossen, dat deze vernieuwing veel aan waarde inboet! Ik vindt *) een plaatsnaam of beroep begraven in een visitekaartje veel aantrekkelijker. Weliswaar vult dit minder, doch tegen de tijd dat U Uw beroep begraven hebt, zal Uw voorraad linoleum wel zover aangevuld zijn dat dit geen onoverkomelijk bezwaar meer is. Dan zal iets van Uw frisheid in het compromis blijken; het zou al te dom zijn wanneer U 66 en 71 zomaar koos en iets anders dan een puzzle kan ik er niet in zien. Maar om tot de kern van de zaak terug te keren het was te verleidelijk om even over Uw verschillende lapmiddels *) te praten), ik vraag mij af of nu de tijd niet gekomen is dit compromis over boord te zetten, het verveelt zo. Geeft U voortaan een Spiegel uit zonder deze nare noodvullingen of wanneer dat boven Uw krachten gaat, laat slechts een kerstspiegel het licht zien (tenslotte zit daar voor U wel iets aardigs aanvast) en misschien nog een enkel bijzonder nummer. U kunt dan verder volstaan met een geregeld bericht aan leden en onderverenigingen met een strekking als: Laat al uw drukwerk door de Spiegel verzorgen! U weet daarvoor vast wel een paar aardige slagzinnen te bedenken.

Met de gevoelens die mij bestormen wanneer ik U ga groeten, komt ook de verrassende idee dat U wellicht dit uitgekauwde compromis reeds verliet, dat U met Uw 21e nummer van Uw 22e jaargang het roer geheel omgooide. Natuurlijk U gebruikte afvalpapier, een ingrijpende bezuinigingsmaatregel, die U tevens ontsloeg van de plicht alle pagina's leesbaar of het aanzien waard te maken. In deze rest mij slechts U te verzoeken uw jongste redacteur op te dragen een zachtere papiersoort onder dit afval uit te zoeken en zo uw pagina's beter te laten beantwoorden aan hun uiteindelijke doel. In de hoop dat U hierin een grote schare lezers tegemoet zult willen komen teken ik, mijnheer de Hoofdredacteur,

De Dienstvaardige,

F. ROELOFSZ.

*) Authentiek (Red.)

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Staat U mij toe de heer Roelofs te beantwoorden daar ik iets meer aansprakelijk kan worden gesteld dan U voor de inhoud van het vorige nummer.

Mijnheer Roelofs,

De paradox heeft mijn hartstocht opgewekt en met vreugde constateer ik een nieuwe: namelijk Uw pennevrucht, immers waar U te velde trekt tegen onnodige bladvulling daar maakt U in het bovenstaande zelf zich hieraan schuldig.

En wat Uw wensen voor de papiersoort betreft: dat heeft mij zeer vermaakt daar deze precieuzere bezorgdheid voor de tere delen zo wonderwel overeenstemt met de persoon die Jonkheer J. Buythel op ten Quuffert in U meende te zien en die U wellicht hoe langer hoe meer benadert. In verband met dit laatste zal de Redactie zien wat zij voor U zal kunnen doen; dit belooft zij U.

Maar stap ik af van Uw lichaamscultus en bepaal ik mij tot dié denkfout die U evenzeer ter harte gaat als (U begrijpt mij wel). Ik bedoel het verwijt dat U de Hoofdredacteur maakt over bladvullingen en wat U daarbij insinueert, zonder ronduit Uw ressentiment te tonen. Waar U, door dit laatste gedreven, kon komen tot het schrijven van een stoepje daar zou U door edeler motieven zijn gestimuleerd tot het produceren van een verhaal, gedicht of beschouwing.

Mijnheer Roelofs wij verschillen van mening over de opzet en inhoud van de Spiegel maar tracht U met mij het opnemen van de pagina's uit een Indonesies leerboekje eens te beschouwen als een test voor de indolentiecoëfficiënt van de abonnees. Dan zullen wij, gezien het feit dat U de enige zijt die erop reageerde, ons verbonden gevoelen door de afschuw van de futloze lezers, waar — o paradox — U ook bij behoorde.

Mij voldoende beloond achtend door Uw vergenoegd gelaat terwijl gij in eenzame afzondering Uw spiegel, op zacht en houtvrij papier, savoureren zult, groet ik U met de meest onderscheidene gevoelens.

R. L. BOSCH.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Mijn gevoelens jegens U zijn U genoegzaam bekend.

Dank U wel.

R. L. BOSCH.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Staat U mij toe mij met het volgende te richten tot

Mijnheer Hadjidakis, A.

Vloeiend zijn Uw gewaardeerde woorden en elegant Uw gebaren en schoenen, scherp Uw analyse en haarfijn Uw voordracht. Uzelf bent wel de laatste die aan deze bijzonderheden zult twifelen.

Dit alles heeft echter èèn bezwaar: U bent opgevallen. Vandaar dat U vanwege artikel 52 van de Wet van de Delfsche Studenten Debating Club bevorderd bent tot lid van dit Gezelschap. Ik ben er van overtuigd dat U daar gaarne 3 bioscoopgangen voor over zult hebben.

Laat één ding Uw troost zijn: De navolgenden ondergaan eenzelfde lot:

J. van der Hoeven,	K. v. d. Poll,
B. H. Oudkerk,	D. de Vries,
N. L. Prak,	J. Cremers,
H. C. Simon Thomas,	H. Salm,
R. L. Bosch,	F. Craandijk,
Alle Roëlls,	O. J. van der Vorm,
H. Hupkes,	J. W. M. la Rivière,
H. Ringers,	F. L. Merjenberg,
G. H. Houtman,	Dekker,
P. van der Horst,	R. S. Steensma,
P. Herwijer,	J. C. Stroeve,
D. Scholte,	F. C. Rauwenhoff,
R. Leupen,	J. S. Sandberg,
L. van Beest,	H. C. Snoep,
E. Fauel,	W. F. Reddingius,
D. Bierens de Haan,	J. H. Timmer,
H. Koops,	F. Paul,
E. Warners,	J. B. Postel.
A. Stikker,	

En diegenen, wier gezichten tussen het grauw niet opvielen; laten zij zich schamen dat zij niet opvielen. En laten diegenen die wél opvielen en tóch niet door de mand vielen hun eigen conclusies trekken.

Dank U, M. de H. R.

P. J. SOER, Secr. D.S.D.C.

SALVADOR DE MADARIAGA.

Het bezoek van deze Spaanse staatsman en filosoof aan Delft op uitnodiging van het D.S.D.G. „Vrije Studie”, zal ongetwijfeld van groter belang kunnen zijn, indien ook over zijn levensgeschiedenis meer bekend is. Een carrière, die het Renaissance-ideaal van individuele activiteit op alle gebied benadert komt tegenwoordig niet dikwijls voor. Specialisatie schijnt de enige redding voor de geleerde wereld; niet alleen is een omvatten van alle kennis, kunst en wetenschap onmogelijk, maar bovendien spelen de beoefenaars hiervan in het openbare leven zelden een rol.

*

Dit in tegenstelling tot de figuur van S. de Madariaga. Hij genoot een technische opleiding, na eerst scholen in Spanje te hebben doorlopen, volgde hij de Ecole Polytechn. en de Ecole Nation. Sup. des Mines te Parijs. Eenmaal mijn-ingenieur, werd de Madariaga technisch adviseur van de Sp. Northern Railway-Co. Daarna vestigde hij zich te Londen, waar hij als journalist, publicist en litterair criticus werkzaam was. Vervolgens verplaatste zich zijn activiteit naar de zetel van de Volkenbond, waar hij eerst lid van de pers-sectie en toen directeur van de ontwapenings-sectie werd. Als professor te Oxford werd hij de leermeester van Koning Alfons XIII, daarna ambassadeur van Spanje in Amerika en Frankrijk. In dezelfde tijd was Madariaga permanent afgevaardigde in de Volkenbond voor Spanje, lid van de Spaanse Cortez en even later minister van Opvoeding en Justitie. Hij was de voorzitter van de Raad van Vijf ter oplossing van het Abessijns-Italiaans geschil en medeondertekenaar van het besluit tot het nemen van sancties. De Madariaga heeft krachtig medegewerkt aan de Europese beweging en is voorzitter van de culturele sectie. September vorig jaar is onder zijn voorzitterschap het bekende congres in Zwitserland voor een Europese cultuur gehouden.

Onder de vele andere activiteiten moge niet onvermeld blijven zijn talrijke boeken op historisch, filosofisch en litterair gebied — de Madariaga is een volgeling van Ortega Y. Gasset — hij is dr litt. h. c. te Arequipa, Lima, Poitiers en Princeton. Om een overzicht te geven van deze litteraire veelzijdigheid volgt hier e.en opgave van enige publicaties: Sp. Folksongs; the Sacred Giraffe; Disarmament; Don Quixote; Anarchy or Hierarchy; The Worlds Design; Christopher Columbus; Heart of Jade; On Hamlet (in de bibliotheek aanwezig!); Rise and Fall of the Spanish-American Empire; Victors beware.

*

Het Bestuur van het D.S.D.G. „Vrije Studie” heeft gemeend de komst van S. de Madariaga te moeten benutten om uitvoering te geven aan een reeds lang gekoesterde wens. De wens nl. om de leden van het Gezelschap in persoonlijk contact te brengen met een grote groep mensen, waarmee het van belang is op litterair en cultureel gebied van gedachten te wisselen. Te dien einde heeft het Bestuur op Dinsdag 9 Mei een gastenavond belegd, waarop vele persoonlijkheden op litterair en ander gebied zijn uitgenodigd. In de pauze en na afloop van de lezing van de eregast voor het Gezelschap, die om 7.30 begint, zal elk lid tot deze gedachtenwisseling welkom zijn. Derhalve stelt het Bestuur zich voor zo vroeg mogelijk met de lezing aan te vangen, opdat ook de discussie aan waarde winnen kan door de aanwezigheid van de andere gasten, en opdat er na afloop in gezellige en ongedwongen sfeer een persoonlijk contact tussen leden en gasten mogelijk zijn zal.

Het onderwerp van S. de Madariaga; de hachelijke positie van het Europees cultuurbezit en de betekenis welke o.m. industrialisatie en onderwijs voor dit vraagstuk hebben, zou hierbij tot enige richtsnoer kunnen fungeren.

Namens het Bestuur,
J. W. M. la RIVIÈRE, President.

MINISTER STIKKER EN DEBATING.

Stram rijden de boeken zich aaneen. Daar stapte de minister binnen, zodat het volk de adem inhield en nauwlijks durfde schuifelen op de stoelen. Vooraan echter, nabij de officiële tafel hieven de lichamen zich en zongen spontaan het voorgeschreven lied. De stoet zwenkte en zetelde, allen zonken nu. Binnen hoorde men niets dan het ademen, buiten in de kaatsbaan klopte een specht of mogelijk hamerde de president — de avond was begonnen.

Heerlijk, overheerlijk zijn de eerste ogenblikken, als de eerste woorden hier en ginds tussen de rijen aanspoelen, niemand luistert nog — zelfs aan de groene tafel strekt men zich behaaglijk de rug en schurkt zich een holletje in het weerspannige zeildoek. Zij kruisen de armen, de hogen en de hooggeleerde en buigen het hoofd.

Nu begint het, alles trekt voorbij, historische landschappen, lang vergeten en weggeborgen, schieten in knop en bloeien weldra: de hoekse- en kabeljauwse twisten, de zoen daarop. een eindeloze stapeling van feiten waarop ons heden rust en wankelt, wie beweegt tuimelt — wie lacht betaalt. Tot zover over de fundamente van onze buitenlandse politiek. Maar de economische aspecten dan? Wij weten immers allen dat deze onafscheidelijk vervlochten zijn. De minister gaat hier diep op in.

Tijdens het debat echter worden de puntjes op de i gezet: De heer de M.K. (Staatsstaalnijverheid): zal niet het multilaterale handelsverkeer de schrotbalans uit evenwicht brengen?

De heer M. (Meeders genever): De cijfers van het C.B.S. kloppen niet met die uit de regeringsverklaring. Hoe kan een christen hier uit wijs?

De heer van Z. (Priconcern), helaas ik ben vergeten wat hij vroeg.

De heer K. (onafhankelijk): Afgezien van de Friese onafhankelijkheidsbeweging, waartoe dient toch al dit, op Amerikaanse leest geschoeide, gereorganiseer?

De minister beantwoordt alle vragen.

Jammer, duizendmaal jammer dat ik er niet bij geweest ben.
V. G.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Debating Club bericht zielsverheugd, dat op Dinsdag 16 Mei een proefneming in redentatent zal plaats vinden op de Societeit PHRM (te Utrecht) onder de naam van Interacademiale.

Het accent zal (althans van Delftsche zijde) geconcentreerd zijn op persoonlijke disputeren tijdens en na de nuttiging van het apératief. De onderwerpen waarover gesproken zal worden zullen vlak voor de oratie worden bekend gemaakt, zodat geen voorbereiding nodig zal zijn, zo die ooit nodig geweest zou zijn.

Vertegenwoordigers uit alle jaren kunnen zich, of melden bij het Bestuur, of intekenen op de daartoe opgehangen lijst.

Het Bestuur deelt U in vertrouwen mede, dat een zeer oud lid volgaarne als opperprater zal voorgaan.

Voorts wordt den volke kond' gedaan, dat het Bestuur thans de volgende samenstelling bezit:

F. ROELOFSZ, Voorzitter,
P. J. SOER, Secretaris,
R. HOËSEN, Vice-Voorzitter.

Namens het Bestuur,
P. J. SOER, Secretaris.

Zwetende lijven
 Gillende wijven
 Riemen gekraak
 Jeneversmaak
 Scheurende jassen
 Blauwe oogkassen
 Dat is de
 Varsity.

Raggende banken
 Hijgende flanken
 Tempo te laag
 Kramp in je maag
 Fontein van water
 Tenslotte de kater
 Dat zijn de

roeiers.

Op de kant
 Heel charmant!
 Mooie toeten
 Veel gefoeter
 Fiets kapot
 Stopwatch verrot
 Dat zijn de

coaches.

Vloeken en tieren
 Behandelen als dieren
 Kankeren en knijpen
 Dansen naar pijpen
 Vee venijn
 Zo klein als ze zijn
 Dit zijn de

stuurpikken.

Populair en onguur
 Anders obscuur
 Waardeloos lallen
 Dronken kwallen
 Beschouwingen wijden
 Wijzen naar meiden
 Dat bent U!

OUDE VIER.

J. J. PETIT
KLEDING & MODES
 HYPPOLYTUSBUURT 31
 TELEFOON 591
 VERHUUR
 GELEGENHEIDSKLEDING

Heren Studenten!
 Uw Corpsleverancier is:
 voor **brood, koek
 en beschuit**
A. W. UNGER
 Markt 21 Telef. 222
 Levert steeds
 het beste van het beste.

Een aloude en
 goede MOS
 's avonds even nog
 een BIERTJE bij
Jan Garos

TEL. 166
 Naaml. Venn.
Delftsche
Stoomwasscherij
 v/h A. VAN OSSELEN
 Oostsingel 152 - Delft
 Geen filialen

VACANT

REPETITOREN
 G. S. Veltrop, Wiskunde,
 Natuurkunde, Mechanica.
 Paulus Buysstr. 40, Tel. 550302
 Den Haag

Stoomblekerij
 Chemische Wasserij
„OZON”
 Telefoon 778426
 VOORBURG
voor de Herenwas

Voor Fotograf...
Reijken
 KOORNMARKT 72
 TELEFOON 1765

'n vorstelijk
 glas bier

Oranjeboom

